

Co-funded by
the European Union

azikus

Financirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

Erasmus+ Sport „Walk around the Earth”

Treći challenge: „World Cup History Route”

Dvanaesto svjetsko nogometno prvenstvo

Ova priča inspirirana je stvarnim događajima vezanima uz svjetska nogometna prvenstva i povijesni kontekst vremena u kojem su se odvijala. Riječ je o stvaralačkom pripovijedanju oblikovanom kao da ga iznose poznati nogometaši tog razdoblja, no sadržaj je fikcija. Izjave, misli i doživljaji prikazani u pričama nisu stvarni niti potvrđeni, već su rezultat autorske interpretacije. Ovim sadržajem ne tvrdi se da su navedene osobe zaista izrekle ili mislile opisano, osobito imajući u vidu da mnoge od njih više nisu među nama.

Madrid (Španjolska), 1982.

Svijet je 1982. godine izgledao kao da istodobno gleda u prošlost i budućnost.

Dok su ljudi u kinima posljednji put gledali velike filmske legende poput Henryja Fonde i Ingrid Bergman, koji su te godine preminuli, svijet je dobio i novu generaciju slavnih. U Velikoj Britaniji rodio se princ William, dječak kojeg su novine odmah prozvale “budućim princem cijelog svijeta”.

Te godine dogodilo se još nešto nevjerovatno. Liječnici su prvi put uspješno čovjeku ugradili trajno umjetno srce. Dotad je to zvučalo kao znanstvena fantastika iz filmova, a sada je čovjek doista živio zahvaljujući stroju koji je kucao umjesto pravog srca.

Godine 1982. svijet je šokirala i vijest o tragičnoj smrti Grace Kelly, slavne glumice koja je postala princeza od Monaka.

Izvor:commons.wikimedia.org

Izvor:flickr.com

Tih godina u modi su bile šarene trenirke, velike frizure i sportske tenisice visokog donja. U kinima su milijuni gledatelja plakali uz veliki filmski hit Stevena Spielberga, E.T.

A dok se svijet mijenjao, mi smo se spremali za Svjetsko prvenstvo u Španjolskoj.

Kad smo stigli u Madrid, osjećalo se da nogomet postaje popularniji nego ikad prije. Gradovi su bili puni zastava, navijača i televizijskih ekipa. Utakmice su se gledale diljem svijeta preko televizora u boji, a djeca su skupljala sličice igrača i raspravljala o tome tko ima najbolju momčad.

Na ovom prvenstvu prvi put su igrale čak 24 reprezentacije. Španjolska je tih dana živjela samo za nogomet.

Igrao sam za Italiju, ali iskreno, malo je tko vjerovao da možemo otići do kraja. U prve tri utakmice imali smo tri remija i jedva smo prošli skupinu. Novinari su nas kritizirali gotovo svaki dan. Pisali su da smo spori, umorni i bezopasni.

Kako je turnir odmicao, igrali smo sve bolje. Posebno pamtim utakmicu protiv Brazila. Oni su tada igrali najljepši nogomet na svijetu. Ljudi su ih obožavali gledati. Stadion je bio prepun žutih dresova i činilo se kao da svi očekuju njihovu pobjedu. Njihova dodavanja izgledala su kao ples.

Ljudi i danas govore da je to jedna od najatraktivnijih reprezentacija u povijesti nogometa. Imali su čudesne igrače poput Zica, Falcãa i doktora Sócratesa. Da, pravog doktora. Sócrates je završio medicinski fakultet i istodobno bio kapetan Brazila. Visok, miran i elegantan, igrao je kao da uvijek ima više vremena od svih drugih igrača na terenu.

Izvor: vectorportal.com

Izvor: flickr.com

Ali toga dana sve mi je polazilo za nogom.

Postigao sam tri gola i pobijedili smo 3:2. Nakon utakmice novinari su odjednom počeli pričati sasvim drukčije priče o nama.

Već ranije prvenstvo je donijelo jednu od najvećih senzacija u povijesti Svjetskih prvenstava. Reprezentacija Alžira pobijedila je Zapadnu Njemačku 2:1. Mnogi europski novinari prije utakmice bili su uvjereni da Alžir nema nikakve šanse, ali afrička momčad igrala je hrabro, brzo i bez straha. Ta pobjeda odjeknula je cijelim svijetom i pokazala da nogomet više nije igra u kojoj uvijek pobjeđuju samo velike nogometne sile.

No nekoliko dana kasnije dogodio se i jedan od najkontroverznijih trenutaka u povijesti prvenstava. U utakmici Zapadne Njemačke i Austrije Nijemci su rano povelili 1:0, a nakon toga obje su momčadi igrale vrlo oprezno i gotovo prestale napadati jer im je, i jednim i drugima taj rezultat odgovarao za prolazak dalje. Publika na stadionu zviždala je i negodovala.

FIFA je nakon tog prvenstva promijenila pravila pa se posljednje utakmice u skupinama od tada igraju u isto vrijeme kako nitko ne bi mogao kalkulirati. Na ovom prvenstvu prvi put se osjetilo koliko nogometaši postaju poznati diljem svijeta.

Djeca su skupljala sličice igrača, a trgovine su bile pune albuma i sportskih suvenira. Gotovo svaki dječak želio je imati loptu poput one kojom smo igrali na prvenstvu.

Igrali smo s novom loptom Tango España, jednom od najpoznatijih lopti u povijesti nogometa. Bila je lakša i preciznija od starih kožnih lopti koje bi po kiši postale teške poput kamena.

Finale protiv Zapadne Njemačke igralo se na stadionu Santiago Bernabéu u Madridu. Na tribinama je bilo više od 90.000 ljudi. Pobijedili smo 3:1 i postali svjetski prvaci, a ja sam bio najbolji strijelac turnira sa šest pogodaka.

Naš kapetan i vratar Dino Zoff imao je čak 40 godina i mnogi su smatrali da je prestar za nastup na svjetskom prvenstvu. Ali bio je miran, siguran i ulijevao nam je samopouzdanje u svakoj utakmici. Kad smo podigli pehar, postao je najstariji kapetan u povijesti koji je osvojio Svjetsko nogometno prvenstvo.

Treće mjesto osvojila je Poljska pobjedom protiv Francuske 3:2.

Vaš Paolo Rossi

Izvor: picryl.com

Autori:

Juraj Horžić, prof.

Sara Horvat, mag.educ.inf